

מכתב ליואב

ליואב,

אין בכוונתי להיכנס לפרטי הפרטים של ההתכתבות סביב הפרשה המבישה של "נמרוד והאיגוד", מאחר וכותבים אחרים הרחיבו בפרטים (לעיתים אף יותר מידי לטעמי) ובכך עלול להיווצר מצב בו מרוב עצים לא רואים את היער.

לפיכך רק מספר הערות קצרות.

ומאחר ואין אננו מכירים אישית (אתה צעיר ממני ב"מספר דורות" של שחיינים), אציג עצמי בקצרה: שמי יונה תדיר, בן גילו ודורו של גרשון שפע, אשר הוא גם זה שהחזיר אותי לבריכת השחייה (כשחיינ מאסטרס) לפני 6 שנים, אחרי היעדרות מהבריכה במשך כ-40 שנה. בנוסף, יצאתי מבית בו נשמו ספורט, אכלו ספורט, ושתו ספורט (אבי ז"ל, דוד תדיר [וולץ]) היה מראשי הספורט בישראל במשך כ-50 שנה) ומכאן גם היכרותי האישית עם צמרת הספורט הישראלי **לדורותיו**.

ועכשיו, מספר הערות **המוגשות כחומר למחשבה**:

1. **על עניין נמרוד והאיגוד**: לפני כ-3 שנים ישבתי באליפות ישראל בשחייה, לצד ידיד ותיק מאד מאד, ובכיר מאד מאד בעולם הספורט הישראלי (למען הסר ספק, עברו לא היה בבריכת השחייה). נמרוד עצר לשיחת חולין עם הבכיר אשר הכיר לי אותו בנימוס.

לאחר שנמרוד המשיך בדרכו לאדני הזינוק אמר לי הבכיר: **"ראית את הבחור? מהכישרונות הגדולים ביותר שיש לשחייה הישראלית. אבל ... מסכן הבחור. איגוד השחייה מתעמר בו רק משום ש ... אינו שייך לאגודה הנכונה, אלא למתחרה העירונית"**.

לקח לי זמן כדי להבין למה התכוון הבכיר. מסתבר שהדבר החל **כבר** לפני שנים ומי שצריך לדעת מה באמת קורה, אכן יודע. אבל כנראה שרבים **(האם גם אתה בתוכם?)** נמנעים משיקולים זרים מלנקוט עמדה, **כל אחד וסיבותיו "הטובות" איתו**, ועולם ... "כמנהגו נוהג".

בודאי חסרים לי פרטים רבים להשלמת התמונה, אבל תחושתי ש ... כל הכבוד לנמרוד על מאבקו על האמת שלו **ועל החופש שלו לבחור אגודה, מאמן, או אבא**. סביר להניח אם היה נכנע לפני שנים ועובר "לאגודה הנכונה" היה חוסך מעצמו ומסביבתו עגמת נפש רבה, אבל היה מאבד אולי מעט מיושרו ויושרתו. **על דבר אחד ודאי אין חולק. הישגיו במים ודאי נפגעים מקרבות מיותרים אלה אליהם נגרר הילד**.

2. **על ספורט ופוליטיקה**: בגרנו כולנו כדי להבין שפוליטיקה נמצאת בעולם הספורט כמו גם בעולמות אחרים **ופגיעתה בתוכן ובעניין עצמו קשה** (העולם האקדמי ממנו אני מגיע, אחרי אותה היעדרות ממושכת מהבריכה, נגוע בכך אולי יותר מכל).

אולם אם בעולם האקדמי מדובר באנשים בוגרים, בשחייה מדובר בילדים ובחינוך, ופגיעתה קשה שבעתיים.

ממעט ההתנסות האישית שלי ב-6 השנים האחרונות, נראה לי כי בהקשר זה של עסקנות ופוליטיקה המינון באיגוד השחייה הישראלי מעוות והמצב גרוע מהממוצע הישראלי.

לעניות דעתי, הדוגמא הניתנת לשחיינים להם מטיפים "הגדולים" על **חתירה למצוינות (תרתי משמע)**, במקרים רבים אינה בדיוק דוגמא של מצוינות (ראה, נקטתי עמדה, אף כי אין לי אישית סיבה להתעמת עם אף אחד/ת).

שיהיה רק טוב,

בברכה,

יונה תדיר